

Parafia św. Augustyna

ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa

Msze św. dzień powszedni: 7⁰⁰, 8⁰⁰, 9⁰⁰, 18³⁰

niedziela: 7⁰⁰, 8³⁰, 10⁰⁰, 11³⁰, 13⁰⁰, 18³⁰ i 19⁴⁵

Spowiedź św. na każdej Mszy św.

Kancelaria: od wtorku do piątku w godz. 9³⁰ - 10⁰⁰; 16⁰⁰ - 17⁴⁵

tel.: 22-838-30-95 tylko w godz. urzędowania

Konto parafii św. Augustyna: 56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

XII niedziela zwykła

25 czerwca 2023

LITURGIA SŁOWA

Jr 20,10-13; Ps 69; Rz 5,12-15; Mt 10,26-33

refren psalmu: **W dobroci Twojej
wysłuchaj mnie, Panie.**

Jezus powiedział do swoich apostołów: Nie bójcie się ludzi. Nie ma bowiem nic zakrytego, co by nie miało być wyjawione, ani nic tajemnego, o czym by się nie miano dowiedzieć. Co mówię wam w ciemności, powtarzajcie na świetle, a co słyszycie na ucho, rozgłaszajcie na dachach! Nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, lecz duszy zabić nie mogą. Bójcie się raczej Tego, który duszę i ciało może zatracić w piekle. Czyż nie sprzedają dwóch wróbli za asa? A przecież żaden z nich bez woli Ojca waszego nie spadnie na ziemię. U was zaś nawet włosy na głowie wszystkie są policzone. Dlatego nie bójcie się: jesteście ważniejsi niż wiele wróbli. Do każdego więc, który się przyzna do Mnie przed ludźmi, przyznam się i Ja przed moim Ojcem, który jest w niebie. Lecz kto się Mnie zaprze przed ludźmi, tego zaprę się i Ja przed moim Ojcem, który jest w niebie.

Pan Jezus uczy mnie ważnej zasady w rozeznawaniu duchowym. Osoba, która kieruje się duchem Jezusa, nie ma nic do ukrycia. Pragnie żyć w prawdzie wobec Boga, który wie wszystko. Osoba, która ulega działaniu złego ducha, lęka się i ukrywa, aby jej uczynki nie wyszły na światło dzienne. Co mogę powiedzieć dzisiaj o mojej postawie duchowej? Czy jest we mnie szczerść i prostolinijność. Czy nie ukrywam się z lęku przed ujawnieniem nieszczerych postaw? Powiem o tym Jezusowi. Jezus trzykrotnie powtarza: „Nie bójcie się...”. Czego najbardziej się boję? Przypomnę sobie sytuacje z mojego życia, w których najbardziej ulegałem swoim lękom. Powiem o nich Jezusowi. Będę gorąco Go prosił, aby sam panował w moich lękach. Zwrócę uwagę, że Jezus z niezwykłą sugestywnością stara się mnie przekonać, że nic nie może mi się stać bez wiedzy Ojca, który policzył każdy włos na mojej głowie. Jestem dla niego bardzo ważny. Szczerze uraduję się Bogiem, który jest zatroskany o mnie Ojcem. Wyobrażę sobie scenę, w której ojciec czule prowadzi swoje dziecko za rękę i chroni je przed każdym niebezpieczeństwem. „Bójcie się Tego, który duszę i ciało może zatracić w piekle”. Lęk przed szatanem i Jego mocą jest słuszną reakcją ludzkiej duszy. Chodzenie w grzechu, bez szukania ratunku w Sakramencie Pokuty, jest lekceważeniem siły Złego. Czy nie trwam w grzechu ciężkim? Czy nie zwlekam ze spowiedzią świętą? Podziękuję Bogu, że posyła mi anioła światłości, który wyrwa mnie z ciemności kłamstwa. Poproszę Go, aby wyczulił moje serce na wszystkie jego natchnienia, bym zawsze na nie odpowiadał. Będę powtarzał: **Ojcze, zatroskany o mnie, kocham Cię!**

Ks. Krzysztof Wons

SERDECZNIE DZIŚ WSZYSTKICH ZAPRASZAMY!

Dziś, w niedzielę, 25 czerwca, podczas Mszy św. dziękczynnej o godz. 13:00 będziemy obchodzić 50. rocznicę święceń kapłańskich naszego Księdza Proboszcza Walentego Królaka.

Zapraszamy na tę uroczystość wszystkich Parafian, Wspólnoty oraz Zespoły Parafialne.

Będzie to jednocześnie nasze dziękczynienie Bogu za otrzymane łaski podczas całego roku szkolno-katechetycznego.

Wszystkich serdecznie zapraszamy.

ŻYCZENIA

Jubileusz święceń kapłańskich to szczególne wydarzenie w życiu kapłana. To wyjątkowy czas, w którym warto zatrzymać się, by zauważyć i docenić trud oraz poświęcenie, jakie człowiek postany przez Boga do swego ludu wkłada w służbę Panu Bogu i ludziom.

Czcigodny Księżu Proboszczu, z okazji 50. rocznicy Twoich święceń kapłańskich składamy Ci życzenia obfitych łask od Pana Boga na dalsze lata kapłańskiego życia i posługiwania.

Niech Pan Bóg obdarza Cię zdrowiem, mocą słowa i siłą ciała oraz ducha.

Matka Boża, Maryja, niech wstawia się za Tobą i wyprasza potrzebne łaski, otaczając Cię płaszczem swej opieki.

To wielka radość móc dziękować dziś Panu Bogu za Twoje kapłańskie życie i posługiwanie nam. Bardzo się cieszymy, że właśnie do naszej parafii posłał Bóg Ciebie. Niech Pan Bóg będzie uwielbiony. I prosimy o dalsze lata Twojej postugi w naszej Wspólnocie parafialnej.

Dziś dziękujemy Księdzu Proboszczowi Walentemu za wszystkie troski, inicjatywy i modlitwy, jakie wkłada w nasze życie. Składamy jeszcze raz serdeczne życzenia zdrowia, siły oraz wytrwałości w postudze duszpasterskiej.

Szczęść Boże!

Parafianie

KOMENTARZE DO CZYTAŃ

Przygotowane przez Bractwo Słowa Bożego

Komentarz do pierwszego czytania

Posłany przez Boga prorok Jeremiasz ogłosił ludowi wyrocznię PANA – rozbicie narodu żydowskiego oraz miasta Jeruzalem. To nie spodobało się mieszkańcom Je-

rozolimy, wywołało ich gniew i chęć zemsty na Jeremiaszu. Misja Jeremiasza nie jest cukierkowa, sprawia, że popada w konflikt ze społeczeństwem żydowskim, które jest niezadowolone ze słowa Bożego i zamierza zemścić się na

proroku oraz go oskarżyć. Prorok nie zraża się gniewem narastającym wobec niego w narodzie żydowskim. Ma świadomość ceny, jaką będzie musiał zapłacić za wierność Bożym słowom. Cena będzie bardzo wysoka, ponieważ

KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

1677 Sakramentaliami nazywa się święte znaki ustanowione przez Kościół. Mają one na celu przygotowanie ludzi do przyjęcia owocu sakramentów oraz uświęcanie różnych okoliczności życia.

1678 Ważne miejsce wśród sakramentaliów zajmują błogosławieństwa. Zawiera się w nich uwielbienie Boga za Jego dzieła i dary, a równocześnie modlitwa wstawiennicza Kościoła, by ludzie mogli używać darów Bożych w duchu Ewangelii.

1679 Poza liturgią życie chrześcijańskie jest podtrzymywane przez różne formy pobożności ludowej, zakorzenione w rozmaitych kulturach. Kościół popiera formy religijności ludowej, wyrażające zmysł ewangeliczny i ludzką mądrość, wzbogacające życie chrześcijańskie, ale równocześnie czuwa, by je rozświetlać światłem wiary.

wymierzą ją autorytety: kapłan Paszchur oraz jego sprzymierzeńcy. Mimo celowych złośliwości i prześladowań postawa proroka Jeremiasza się nie zmienia. Jest odważny wobec ludzi i konsekwentny wobec zadania otrzymanego od Boga. To pokazuje, że jest bezkompromisowy, nie nagina Bożego przesłania do potrzeb i oczekiwań słuchaczy, ale dojrzałe i odpowiedzialnie pełni Bożą misję, nie poddając się zastraszaniu.

Z tekstu księgi wynika, że Jeremiasz znał cenę dochowania wierności Bogu. Wybrał wierność, którą poznaje się po tym, że człowiek uznaje Boga za autorytet i siebie nagina do uległości wobec Boga, a nie odwrotnie. Odwrotnie, to znaczy tak, że wybiórczo traktuje Boże słowo, przyjmując tylko te treści, które odpowiadają wyobrażeniom i oczekiwaniom słuchaczy lub jemu samemu, a treści trudne lub niewygodne pomija lub odrzuca. Do postawy Jeremiasza każdy z nas może dorastać, choć wymaga to czasu i uległości wobec Boga. Warto jednak podjąć taki krok po to, by naszą wiarę cechowała postawa dojrzałości religijnej, wtedy Bóg jest rzeczywiście Panem, który decyduje, a my uznajemy Jego autorytet.

Historia Jeremiasza w jej egzystencjalnym wymiarze jest bardzo aktualna i stawia nam pytania o to, czy mamy w sobie gotowość przyjmowania Bożego słowa takiego, jakim ono jest, i odcinamy się od chęci naginania Słowa do naszych obecnych potrzeb i oczekiwań. To jest bardzo ważne pytanie i ono rodzi sprzeciw, zwłaszcza tam, gdzie brakuje wspomnianej już dojrzałości religijnej. Egzystencjalny aspekt historii Jeremiasza skłania nas do zadawania sobie pytań o własną postawę wobec Bożego słowa zawartego w Piśmie Świętym. Na ile jesteśmy ulegli wobec słowa, a na ile nie. Czy przypadkiem nie reagujemy agresywnie, gdy ono nas upomina lub nam nie sprzyja. Czy chcemy być

podlegli Bożemu słowu, czy nim sterować? Czy wystąpimy w roli tych, którzy oskarżają Boże słowo, czy może jednak podejmiemy wysiłek poznawania Go i akceptowania. Na koniec warto zwrócić uwagę na użyte w Jr 20,12b słowo pomsty. Prorok modli się o to, by mógł ujrzyć pomstę, której Pan Zastępów dokona na tych, którzy go prześladowają. Zastosowane tu słowo w języku greckim brzmi ekdikEsis (ἐκδίκησις) i jest ono użyte dwukrotnie. Najpierw w wypowiedzi przeciwko Jeremiaszowi i wypowiedzi je ci, którzy są z nim zaprzyjaźnieni, ale wypatrują jego upadku i chcą go zwieść, i to słowo oznacza tu akt zemsty, a drugi raz jest użyte przez Jeremiasza, ale w zupełnie innym znaczeniu, jako Bożej interwencji, która powstrzyma planowane zło, co jest zupełnie odmienne od chęci zemsty.

Komentarz do psalmu

W Biblii Paulistów psalm nosi tytuł Skarga niewinnego, w Biblii Tysiąclecia natomiast Błaganie uciśnionego. W Psalterzu greckim nosi on nazwę Szoszannim, co w języku hebrajskim tłumaczy się O tych, którzy mają doznać przemiany. Psalmista mówi o tym, że ze względu na Boga znosi szyderstwa i jest okryty hańbą, i dzieje się tak z powodu Boga. Widzimy, jak te słowa korespondują z historią Jeremiasza. Psalmista doświadcza wykluczenia, stał się obcy dla braci, dla synów swej matki i dzieje się tak z powodu jego gorliwości o dom Boży. Znieważany jest nie tylko autor psalmu, lecz także Bóg. W utrapieniu autor się modli i w rozmowie z Bogiem szuka wsparcia i pomocy dla siebie.

W wersecie 17 poznajemy przekonanie autora co do tego, że łaska Boga jest pełna dobroci. Tekst jest pełen ufności autora w to, że Bóg mu pomoże. I właśnie na tę ufność warto dziś zwrócić uwagę, by naszą osobistą modlitwę cechowała właśnie ufność w dobroć Boga.

Komentarz do drugiego

czytania

W tym fragmencie poznajemy teologię św. Pawła na temat grzechu w odniesieniu do biblijnego opowiadania o grzechu Adama oraz o kwestii śmierci. Znajdujemy tu odpowiedź na pytanie o to, po co była potrzebna śmierć Jezusa i jakie są jej skutki dla ludzkości. Paweł podejmuje refleksję nad rzeczywistością grzechu wobec Prawa i o różnicy między grzechem a łaską. Biblijne określenie adam oznacza ludzkość, a nie konkretnego człowieka. Księga Rodzaju, opowiadając o grzechu Adama, ukazuje samowolę ludzi wobec Boga, a zatem nie chodzi o brak posłuszeństwa pojedynczego człowieka, lecz o różnych adamów. Dzisiejszy tekst odsłania nam dylematy starożytnych mieszkańców ziemi, zastanawiali się oni nad kwestią zła i śmierci na świecie. Pokazuje nam, jak starożytny Izrael interpretował tę rzeczywistość i co do tej interpretacji wniosło chrześcijaństwo, o czym czytamy właśnie w dzisiejszym fragmencie, w którym poznajemy naukę św. Pawła na ten temat. Kwestię zła i śmierci na świecie starożytne cywilizacje tłumaczyły na różne sposoby. Podejmowali ją Egipcjanie, mieszkańcy Mezopotamii, Grecy, a także Rzymianie. Wypowiedź Pawła zawarta w tym fragmencie wychodzi od tego, co Żydzi już wiedzieli, że grzech wszedł na świat przez człowieka (nie przez Boga) i że przyniósł śmierć wszystkim ludziom. Warto pamiętać o tym, że śmierć w sensie biblijnym oznacza brak łączności z Bogiem. Grzech zrywa więź z Bogiem i w tym znaczeniu następuje śmierć w człowieku, śmierć, która odbiera nam Boże życie w nas. Następnie Paweł dokonuje polaryzacji między skutkami grzechu a skutkami łaski, jaką otrzymujemy dzięki Jezusowi Chrystusowi. I jeszcze jedna rzecz, którą warto podkreślić, to kwestia Prawa, o którym mowa w tym fragmencie. Jeśli popatrzymy na ten tekst z po-

zycji religii żydowskiej, to mowa jest o tym, że Prawo zostało dane Mojżeszowi przez Boga. Dopiero od tego momentu Żydzi mieli jasno określony katalog zasad, a odstępstwo od tego katalogu powodowało grzech i niosło śmierć. Paweł odnosi się do tej sytuacji, gdy już Prawo jest określone i obowiązuje ono Żydów, ale Paweł wyjaśnia żydowskiemu odbiorcom, że grzech istniał jeszcze przed Prawem i śmierć istniała przed nadaniem Prawa. Zatem możemy dostrzec tu polemikę, jaką podejmuje Paweł z konkretnymi tematami teologicznymi funkcjonującymi w tamtych czasach. Jak zauważamy, Paweł odnosi się do funkcjonującego w teologii żydowskiej nauczania na temat tego, czy grzech był przed Prawem, czy dopiero po otrzymaniu Prawa i czy człowiek zaciągał winę jeszcze zanim poznał Prawo, czy dopiero po jego poznaniu. Kolejna rzecz, którą warto zauważyć, to rozprawa Pawła nad tematem śmierci. Czy śmierć była karą za grzech? Jeśli tak, to za czyj grzech i czy dotyczyło to wszystkich? Paweł nie rozstrzyga tych żydowskich dylematów, tylko nawiązuje do nich, ale nie one są w centrum jego wypowiedzi, nie o nie tu chodzi. W centrum jest zbawienie dane przez Jezusa Chrystusa i łaska, jaką On niesie. Czyli bardziej niż na Prawo, grzech i śmierć, Paweł chce zwrócić uwagę czytelnika na dar przyniesiony przez Jezusa.

Komentarz do Ewangelii

Jest to fragment zachęcający do męstwa. Jest on poprzedzony stwierdzeniem Jezusa, że uczeń nie przewyższa swego nauczyciela ani sługa swego pana. Mówi też o sytuacji, w której gospodarz został nazwany przez ludzi Belzebubem. Z innych fragmentów Ewangelii Mateusza, wiemy, że tak oskarżano Jezusa, że ma on moc Belzebuba (np. Mt 12,24 i 27). Belzebub (gr. Baal – Zabub), to imię filistyńskiego bóstwa z miasta Ekron. Znaczenie tej nazwy to Pan wzniosłości (pycha), ale Żydzi nadali mu inne, bardziej pogardliwe imię „Pan odchodów” i w takim znaczeniu określali Jezusa Jego przeciwnicy, gdy utożsamiali Go z Belzebubem. Było to prześmiewcze i pogardliwe. W dzisiejszym fragmencie Bóg umacnia nas do pokonywania trudności, tak jak umacniał apostołów. Zwróćmy uwagę na to, jak Mateusz to pokazał. W tekście biblijnym nasz dzisiejszy fragment jest poprzedzony powołaniem apostołów, ich wyborem, czyli wyróżnieniem. Jezus posyła ich i obdarowuje mocą. Daje im zaszczytne zadanie i daje im siłę do jego wykonania. Mają pójść do zagubionych owiec, uzdrawiać chorych, wskrzeszać umarłych, oczyszczać trędowatych i wyrzucać demony. To jest część tryumfująca ich misji, ale jest też druga część, a są nią warunki, w jakich będą działać. Będą głosić w bardzo trudnych wa-

runkach, mają pójść jak owce między wilki, będą prześladowani i będą stawiani przed sądy. Będą znienawidzeni. Jezus umacnia ich mówiąc, że mają się nie martwić tymi sytuacjami i nie dać się wystraszyć. Muszą być mężni, odważni i lojalni wobec nauki Jezusa. Muszą mieć w sobie gotowość do wytrwania. Jezus stawia swoim apostołom twarde wymagania i sam dał przykład wytrwałości w trudnych sytuacjach. Jezus pierwszy przed apostołami był sądzony, odrzucony, prześladowany i zabity, a na końcu zwycięski. Taka jest też droga uczniów Jezusa, będziemy i jesteśmy upokarzani, odrzucani, prześladowani, zwłaszcza wtedy, gdy będziemy przeciwstawiali się złu, gdy będziemy je piętnowali. Zostaniemy ukarani, mamy jednak się nie bać takich sytuacji, gdyż dla Jezusa jesteśmy więcej wari, niż wyceniają nas inni ludzie. Wycena Jezusa powinna mieć dla nas większą wartość niż ludzkie opinie. Nie było łatwo wtedy tak radykalnie bronić nauki Jezusa i nie jest łatwo dzisiaj, ale On sam nie pozostawia złudzeń co do tego, że Jego nauka burzy pokój, że przynosi konflikt, ponieważ wymaga radykalnych postaw, zgodnych z Jego wszystkimi zasadami, szczególnie z tymi, które są dla nas trudne i wymagające.

Komentarze zostały przygotowane przez
s. dr Karmelę Katarzynę Sługocką OP

OGŁOSZENIA

1. 24 czerwca 1973 roku nasz Ksiądz Proboszcz Walenty Królak przyjął święcenia prezbiteratu. Dziś, podczas Mszy św. o godz. 13:00, obchodzimy 50. rocznicę Jego święceń. Polecamy Jubilatę modlitwie.

Dziś kończymy rok katechetyczny przed wakacjami i dziękujemy Bogu za cały rok.

2. W sobotę, 24 czerwca, Kazimierz Kardynał Nycz odznaczył 18 naszych Parafian za zasługi dla Archidiecezji Warszawskiej.

3. Dziś po mszach świętych odbędzie się poświęcenie pojazdów.

4. Zapraszamy na nabożeństwa czerwcowe – codziennie o godz. 18:00.

5. W tym tygodniu przypada pierwsza sobota miesiąca. Zapraszamy na nabożeństwo do Niepokalanego Serca Maryi – po Mszy św. o godz. 9:00. Za tydzień – pierwsza niedziela miesiąca – adoracja o godz. 18:00.

6. Bardzo dziękujemy za Wasze wsparcie wyjazdu dla młodzieży na ŚDM do Lizbony.

7. Zapraszamy na pielgrzymkę do Gruzji i Armenii w terminie: 25.04 - 5.05.2024. Szczegóły na parafialnej stronie internetowej.

8. Wspomnienia liturgiczne: - środa – wsp. św. Ireneusza, biskupa i męczennika; - czwartek – uroczystość św. Apostołów Piotra i Pawła.

Prosimy o ofiary na pokrycie kosztów druku gazetki. Bóg zapłać!

Redagują: ks. prał. Walenty Królak oraz Parafianie.

www.swaugustyn.pl

Wydawca: Parafia św. Augustyna, ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa. 300 egz.